

דרכיה דרכי נועם

ותיקון גדול עשו שם: על קו המהדרין בהידורו והדרו, שפלוה את העיר השלישית של העדה החרדית כמו קודמה בבית שמש | ראשיתך מצער - ואחריתך ישגה מאוד

|| פאת: ? א. ||

שתקעה באותם ימים יתד בעיר, ועל כמה שזה מוסיף נופך לעיר בכך שעוד ועוד חרדים החליטו לעבור לעיר בעקבות בני הישוב הישן,

הקשיים, על הציבור הקטן יחסית שמתגורר בעיר, ועל השכונות האמורות להיות מוכנות לאיכלוס בשנים הקרובות. על העדה החרדית

הגעתי למקום התחנה. חיכיתי, שום אוטובוס, או למצער טנדר, לא מגיע. ואז אני שומע צפצוף של מכונית... "אתה נוסע לחריש?" שואל נהג הרכב בעל ארבעת המקומות. "אז בא תעלה, מאוחר!" לקח לי כמה דקות טובות כדי לקלוט את הענין, ה'קו' מהדרין, הוא לא יותר מאשר רכב 'פרייוועט' קטן...

זה קרא לי לפני כשנה וחצי בערך. רציתי לראות את העיר המתפתחת מקרוב, ארזתי מזוודה קטנה, כי בתמימותי חשבתי שנוסעים איזו דרך ארוכה למירון... עליתי לרכב, התמקמתי על מקומי, כשנופי ירושלים עוברים מבעד לחלון, ואני מתכונן לנוח בשעות הקרובות... כך דמיינתי. בהמשך עלה עוד יהודי, לא מוכר, מאחב"י הספרדים, שהצטרף לנסיעה. מבירור קצר שהעלתי בפניו, הוא הסביר לי שהוא משתמש ב'קו' המהדרין מידי יום, כי פשוט אין תחבורה ציבורית לירושלים מהעיר החדשה והמתפתחת. בשעתו, גלגלתי עמו שיחה, על העיר, על

חנוכת הבית לאחד התושבים החדשים בחריש

CHAIM RABINOWITZ

Rabbi of
Cong. Mishkenos Haroyim

11 Chagai Street
Jerusalem

חיים רבינוביץ

ב"חאמ"ר חת"ק רבי בנימין זצ"ל
רב דק"ר משכנות הרועים
מח"ס ומשמטיו לישראל
רח"ח תני 11
עתיק ירושלים חכ"א

בס"ד האריך ימים וישראל אצלנו תמיד

המלצה

הגנו בזה בשורות קצרות להביע שבת ותהילה להעסקנים הנעלים והחשובים אשר עושים ומעשים לקדש שם שמים, לכונן ולהעמיד על תילה את העיר החדשה הריש יצ"ו לבססה למען החרדים לדבר ה', אשר כידוע מצוקת הדיור גברה מאוד, וזכות גדולה לפעול ולהפעיל בנושא נעלה זו, וכבר התחוקה העיר כמקום אשר מתיישבים שם בני הקהילות הקדושות החרדים לדבר ה' מבני הישוב הישן בארה"ס.

אולם ברור הוא שלהעמיד עיר על תילה למען החרדים לדבר ה' על דרך המסורה לנו מדור דור דורש הרבה מסירת נפש להעמיד כל דבר על מכונו כמסורה לנו מאבותינו ורבותינו, ואחד מהדברים הנחוצים ביותר היא עניין הנסיעות ברכים מהעיר ואליה שיהיה בדרך הקדושה.

הן ידוע לכל בר דעה שכהיום חובת הזהירות מוטל עלינו ביותר ויותר לנסוע אך ורק בנסיעות אשר מתוקנים כדוגמת 'מהדרין' דמקדמת זנא הן משום חלקי הצניעות אשר פרוץ מרובה על העומד, והן משום פגעי הזמן והטכנולוגיה ה"י

ולכן באו ונחזיק טיבותא להני גברי רברבי אשר לקחו על עצמם עול המעמסה לדאוג ולסדר הכל על מכונו על צד היותר טוב והתאורו והקימו 'קו מהדרין' לנסוע על פי ה' ותורתו הק' בקדושה וטהרה עילאה אל עבר העיר, וברור היא שההוצאות מרובות וכבר הוציאו ע"ז דמים יקרים ומרובים לבסס הענין על יד היותר טוב

ולכן הנני בקריאה נאמנה ובקשה דחופה אל אחב"י די בכל אתר ואתר לעמוד להם לעזר ואחיסמך לתמוך בהם בתמיכות הגונות ותרומוות נכבדות למען יוכלו להמשיך בפעולותיהם הכבירות והנעלות

וה' הטוב בודאי יגמול אתכם וישלם לכם שכר פעולותיכם, יתן ויחזור ויתן לכם ולכל בני ביתכם בנים ובני בנים כשתילי זיתים מתוך נחת דקדושה ודעה צלולה ורחבה עדי נזכה בקרוב בימנו, עלות לציון ברנה בביאת גואלינו, אמן.

הוא יצא מתקן ביום ה' י
חיים רבינוביץ
העתיק רבי יואל לצוקלר

במקרה הזה ק"ק תולדות אהרן, שהחליטו לבוא לעיר, ולהפוך את צביון העיר לשם ולתפארת. על התנגדות קומץ קיצוני של פורקי עול להגענתם (הלה מספר לי בגיחוך, שהאנשים האלו קוראים לעצמם 'ליברלים וסובלנים' כלומר, הם סובלים את כולם, אבל את החרדי מבני הישוב הישן, לא... זה היה בשבילי מחמאה גדולה, על כך, ששונאי ישראל שונאים אותי, ולא מנסים לשחק בנדמה...) ועל כך שהם דואגים באופן כללי לצרכי הישוב החרדי בעיר. גם בעניני מקוואות ועירובין, ושאר צרכי הדת בעיר.

ועל הכל, שיבח כאמור את ה'קו מהדרין', שגם בלי ענין האידישקייט שבו, הוא נותן מענה לאלו הרוצים לנסוע לירושלים ומאליה לחריש. מה שאצלינו הוא כדבר פשוט לאורך שנים רבות שאי אפשר לגור במקום אשר הנסיעות ממנה ואליה אינם מתבצעות ע"י קו מהדרין פרטי וכפי שעוד זכור לכולנו המערכה הגדולה בהתיסדות קו המהדרין בבי"ש שחנכה בדמים תרתי משמע ובמס"נ כל יתואר הנמשכת עד ימינו אנו, נהפך כהיום כדבר ברור ופשוט אצל כל יהודי יר"ש אם משום התערבות והפריצות הגוברת כשהאוטובוסים נהפכו למועדוני פריצות ניידיים ולו משום פגעי הטכנולוגיה אשר א"א לגדוך באוטובוסים הציבוריים מספיק רבע שעה נסיעה לקלקל אברך או בחור זמן שלם של התעלות ככולל או בישיבה, וע"כ מעדיפים גם התושבים החרדים הגרים מיישובים הסמוכים לעיר להשתמש בקווי המהדרין כשכמובן שתקנת הקו מתנוססת על פני ההסעה "אין להשתמש במחשב או בסמארטפון אפילו מסונן בעת הנסיעה"

הגענו לחריש, להפתעתי הגדולה, שלא כמו שחשבתי לאחר שעה וחמש דקות בלבד... פגשתי שם את בני קהילת תולדות אהרן שהספיקו בתקופה קצרה להתארגן מכל הבחינות, בהקמת ת"ת ובית חינוך לבנות עטה"ק, בסידור מקוה, בית מדרש, ובעצם מה לא. אמנם היה עדיין יחסית ציבור קטן של כמאה משפחות חרדיות, כשכלל הציבור בעיר, החילונים והדתילונים גם הם לא היו הרבה. בקיצור, עיר בהתפתחות.

שמתי לב לשכונות הענקיות שהולכות ונבנות בסערה, וחשבתי לעצמי: רבוש"ע, מספרים לנו על 'מצוקת' דיור. אלפי הדירות הללו עומדות ריקות, ולי מספרים על 'מצוקה'? איפה הציבור שיקפוץ על המציאה, דירות כמעט מוכנות באותה תקופה, כמעט במרכז הארץ, על כביש 6, ובמחירים די זולים יחסית לשכונותיה? למה? למה מחכים? השארתי את מחשבותי אצלי, ובסיוור נרחב שערכתי בעיר, נודע לי עד כמה מפסידים כאן יום יום; הרחובות, הרחבות, וכל המסתעף, בקיצור, גן עדן עלי אדמות ליהודי החרדי שרוצה לעבוד את בוראו ברוגע ובהרחבה. עברה שנה וחצי מאז, ושוב עשיתי את דרכי לעבר העיר. הפעם, בשונה מאז, חיכה לי מיניבוס מפואר, שעושה את דרכו מידי יום

מכתב עוז חביון מכ"ק אדמו"ר ממשכנות הרועים שליט"א

ספרדים ואשכנזים כאחד, בקיצור, אלפי חרדים לדבר ה' לפי מיטב שיפוטי, שקבעו את מושבם בעיר. קפצתי לביקור גם בשכונה הענקית החדשה 'צוותא', ומהעשר המשפחות שכבר עברו לשכונה, פגשתי גם אחדים 'משלנו'. מבני הישוב הישן, שכבר עברו למקום, ויש להם רק תשבחות לומר על מקום זה. נקלעתי בדיוק, בעת שנערכה במקום 'חנוכת הבית' לאחד האברכים מק"ק 'פרושים' שהעתיק את משכנו למקום לדירתו החדשה והמורחבת. המקום היה עמוס לעיפה עם עשרות משפחות נוספות מק"ק הדין, אנשים נשים

ביומו שמונה פעמים ביום (!) כאשר בימים אלו, כפי מה שנודע לי, העסקנים נערכים לרכוש "אוטובוס" משלהם בעקבות הביקוש הרב. הפעם, אף זכיתי להתעדכן 'למהדרין' באמצעות מערכת טלפונית משוכללת, שגם יתן מענה בקרוב למיקומו המדויק של הקו מהדרין בכל רגע נתון, שירות מעל ומעבר, ותוך שעה ורבע הגענו לחריש... הפעם, אי אפשר היה שלא להתרגש. העיר החליפה פנים מאז מקצה לקצה. ניתוספו עוד כמה שכונות חדשות מאז, אלפי דירות החלו להתאכלס, ובשונה מאז, בכל מקום בו הלכתי פגשתי חרדים, ילדים מתוקים משחקים,

הצביון הרוחני לעיר הזאת.

לא הצלחתי להרוות את צמאוני לראות עוד ועוד, ויש הרבה מה לראות, אך הגיעה השעה של ההסעה בקו מהדרין חזרה לירושלים, שוב חיכה לי המיניבוס המפואר. עליתי, התיישבתי, כשהכל מסביב כל כך 'היימיש' והרכב התנייע בדרכו חזרה לירושלים.

לאורך הדרך גלגלתי שיחה עם אברך יקר, מבני הישוב הישן, שבא למקום כדי להתרשם מדירה שזה לאחרונה בחר במסגרת 'מחיר למשתכן' בשכונת בצוותא החדשה.

הוא היה מרוגש, עד כדי דמעות, הוא מספר לי על חיי הדחק בה הוא נמצא, על הגלויות שעברו עליו ממרתף למרתף, על הדוחק והקשיים. והנה עתה זוכה לראות את ישועתו מתממשת למול עיניו.

לשאלתי אם מתכוון לעבור לגור כאן? ענה בלי לגמגם "מה השאלה בכלל? הגיע הזמן לצאת מעבדות לחירות" הוא אומר בדרך מליצה ברוח הימים.

הפעם עשינו את הדרך בחמש דקות פחות, ותוך שעה ועשר דקות הייתי שוב בירושלים. חזרתי לצפיפות המוכרת, לרחובות הצרים, שאגב, אם אנו מדברים על קו מהדרין, חשבת לא פעם על כך שברחובותינו כשבחסידי 'עלינו זכינו לברכת' כן 'רבה', שקשה מאוד לצעוד על המדרכות הצרות 'למהדרין', מה ששם, במדרכות הרחבות (המדרכות עצמן רחבות יותר מהרוחב של רחוב מאה שערים על מדרכותיה כדוגמא) אפשר בקלות לשמור על המהדרין למהדרין גם בענייני צניעות.

היה לי הרבה מה לכתוב על העיר בכללות, אבל החלטתי הפעם להתמקד דוקא בחלק הזה שאינו דבר מובן מאלי - ענין ה'קו מהדרין'. ואולי בפעם אחרת תהיה לנו הזדמנות נוספת להרחיב גם על העיר כולה, שדורשת כתבה רחבה ומקיפה בהרבה מזו, ועוד חזון למועד בע"ה.

אסיפת יסוד לק"ק פרושים בחריש

אבל זה עניין אותי איך הכל מגיע גם לכאן. שאלתי אותו מה דעתו על הקונטרס, הוא ענה לי בכנות שזה גרם לו לחשוב... "מה אני אעשה ברגע האמת, אני לא יכול להגיד לך. אבל בטוח שכעת יהיה הרבה יותר קשה לי ללכת ולהצביע..." הוא מודה בגילוי לב.

בחוץ פגשתי אברך מבני תורה הספרדים, ניסיתי לברר עמו מה דעתו על ק"ק הדין. אז הוא מספר לי, שבנוסף לכל מה שפעלו וארגנו בעיר במשך שנתיים אלו, בימים אלו הם אף מארגנים "חלוקה קמחא דפסחא" שהשיגו לצרכי החג עבור כל החרדים בעיר, בלי שום יוצא מן הכלל... הוא מספר לי בהתרגשות על כך שמה ששמע בעבר על העדה החרדית והחונים תחת דגלה, שכשמגיע ל'חסד' הם לא מסתכלים ולא בודקים בציציות... והנה זה מתאמת לו מול העיניים. "שמעתי פעם" הוא מספר לי על חלוקת "עונג שבת ויום טוב" שמחלקים לכולם בלי שום יוצא מן הכלל, לקחתי את הדברים בספקנות. אבל עכשיו התברר לי כמה נכונים הם הדברים...

הלכתי גם לבקר בשאר בתי כנסיות בעיר. תאמינו לי, היה מה לראות. כל כך מרגש לראות עיר, שבתוך שנה וחצי פשטה צורה ולבשה צורה; תלמודי תורה, בתי חינוך. אמנם לצערנו לא כולם עטה'ק, אבל זה מראה על המגמה הרווחת בעיר, כאשר כאלף משפחות חרדיות כבר 'כבשו' את העיר, לא רק שכונה בודדת אחת, אלא כל השכונות בעיר, מה שמעניק את

וטף, שבאו בעצם לירות אבן הפינה לקראת איכלוסם הצפוי בשכונה, כאשר הם מתעתדים לקבל בקרוב את המפתחות לדירות שלהם בשכונה, ובאו לשמוח ביחד עם חבריהם שכבר עבר למקום, והזמין את כולם לשוב אתו משוב בחנוכת ביתו החדש, כשכולם מתפעלים מההוד וההדר, ומהרחבות והיופי שמצפה להם במקום זה, תוך כדי שהם עורכים סיורים לבני משפחותיהם בדירותיהם שלהם, שכבר עומדות מוכנות ורק מצפות לקבלת 'טופס 4' בהקדם.

בהמשך שוב הלכתי לבקר בקרב ק"ק תולדות אהרן בעיר, נדהמתי לראות את השינוי הגדול שחל בשכונתם, כאשר החרדיות זועקת מכל פינה. בית מדרש פעיל ותוסס בחיי תורה וקהילה.

שוחחתי עם האברכים תושבי המקום, לאו דוקא מבני הקהילה, שאת הרוגע והשלווה הנסוכה על פניהם אי אפשר לפספס, והם הביעו בפני את שביעות רצונם על כך שעשו בעבר את הצעד הנכון, ואת פירותיה כבר זוכים לקצור ברנה.

אנקדוטה מעניינת בעניינים העומדים על הפרק שפגשתי בה. היה אברך שלא משהיך לחוגי העדה החרדית, שראיתי אותו יושב בבית המדרש של תולדות אהרן, ומעמיק באיזו חוברת שיצא לאור בחומר האיסור להשתתף בבחירות הטמאות...

לא שמתי לב בדיוק באיזו חוברת מדובר,